

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 51301-01-22 לחין נ' די.בי.אס. שרותי לוויין (1998) בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשמת הבכירה דורון זיו-אב

תובעים מרינה לחין, ת"ז XXXXXXXX

נגד

נתבעים די.בי.אס. שרותי לוויין (1998) בע"מ, ח"פ 512705138

פסק דין

1 בפניי תביעה בעניין מסרוניים שנשלחו לנתבעת על ידי התובעת, לטענתה, שלא כדין.

2

3

טענות הצדדים

4 1. לטענת התובעת, במשך שנים, היא קיבלה מסרוניים שונים שהופצו על ידי הנתבעת, חלקם

5 שיווקיים או פרסומיים, חלקם במסגרת שירותים ללקוחות - אף על פי שאיננה לקוחה של

6 הנתבעת ולא ביקשה להימנות עם שורות לקוחותיה.

7 2. על פי הטענה, המסרוניים האמורים נשלחו לתובעת אף על פי שמעולם לא נתנה הסכמתה

8 לשליחת מסרוניים אליה על ידי הנתבעת - לא מסרוני פרסומת, לא מסרוני שירות ולא

9 מסרוניים מכל סוג אחר.

10 3. עוד טענה התובעת, כי קבלת המסרוניים הסבה לה טרדה רבה, ודאגה פן תחויב בתשלומים

11 או תחובר לשירותים בניגוד לרצונה.

12 4. התובעת הטעימה, כי במשך שנים אחדות ניסתה שוב ושוב להודיע לנתבעת כי היא אינה

13 מעוניינת ואינה מסכימה להמשיך ולקבל מסרוניים מהנתבעת, אך נקלעה למעגל שוטה, לפיו

14 מאחר ואין היא לקוחת הנתבעת - שירות הלקוחות של הנתבעת לא היה נגיש עבורה,

15 ומשכך, לטענתה, הדרך להורות לנתבעת לחדול משיגור המסרוניים אליה - הייתה חסומה

16 בפניה.

17 5. לטענת התובעת, שליחת המסרוניים היוותה הפרה של האיסור הקבוע בחוק התקשורת

18 (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת") ומכאן שיש לתובעת זכות לקבל

19 את הפיצוי המקסימלי הקבוע בסעיף 30א לחוק התקשורת, בסך 1000 ₪ לכל מסרון.

20 התובעת הצביעה על 14 מסרוניים שנשלחו אליה.

21 6. הנתבעת, מנגד, טוענת שלוש טענות מרכזיות. ראשית, כך נטען, המסרוניים אליהם

22 מתייחסת התביעה לא היו מסרוניים שיווקיים או פרסומיים, אלא מסרוני שירות לקוחות,

23 ומכאן שאין הם אסורים על פי האיסור הקבוע בחוק התקשורת.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 51301-01-22 לחין נ' די.בי.אס. שרותי לוויין (1998) בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 טענתה השנייה של הנתבעת היא כי המסרונים השירותיים נשלחו אל התובעת מאחר ובעת
2 שהייתה נשואה למר אלכסנדר אולסוביץ', שהיה ועודנו מנוי לשירותי הנתבעת, נמסר
3 מספר הטלפון של התובעת כמספר נוסף לתקשורת עם המנוי – ומאז, ועל רקע זה, המשיכה
4 התובעת לקבל את מסרוני השירות ללקוחות.
5 8. שלישית, נטען, לתובעת עמדה האפשרות להביא להפסקת קבלת המסרונים בשלל דרכים
6 – החל משיחה טלפונית למוקד שירות הלקוחות, עבור בפנייה מקוונת באמצעות אתר
7 האינטרנט של הנתבעת, דרך פנייה אל הנתבעת באמצעות רשתות חברתיות, ועוד. שימוש
8 בכל אחד מהערוצים הללו היה מביא לתוצאה של הפסקת הפניית מסרונים לתובעת, אך
9 התובעת בחרה שלא לעשות כן, אלא להגיש תביעה. הגשת התביעה אמנם הובילה להפסקה
10 מיידית של שליחת המסרונים לתובעת – אך לא היה בכך צורך; אילו הייתה התובעת
11 נוקטת בכל אחד מהאמצעים המנויים לעיל, הייתה התובעת משיגה את אותה תוצאה.
12

המסגרת הדיונית והשאלות הטעונות הכרעה

- 13
14 9. המסגרת הדיונית עליה השתיתה התובעת את טענותיה היא חוק התקשורת. ראשית יש
15 מקום לברר אם אכן חוק התקשורת הוא זה שיש להחילו על המקרה, בשים לב לאופיין
16 ולתוכן של המסרונים ששוגרו לתובעת על ידי הנתבעת.
17 10. אם התשובה לשאלה הראשונה היא בחיוב, יש לבחון אם שיגור המסרונים על ידי הנתבעת,
18 נעשה כדין – או שמא בניגוד להוראות חוק התקשורת.
19 11. לסיום, ובכפוף למסקנות השאלות הראשונות שנזכרו לעיל, יש לקבוע אם התובעת זכאית
20 לפיצוי, ואם כן – מהו הפיצוי המתאים בנסיבות העניין. בסוגיה זו, יש ליתן את הדעת גם
21 על הזיקה בין הנתבעת לתובעת ועל מקורה, וכן על מידת נגישות הנתבעת לציבור המבקש
22 לקטוע זיקה מסוג זה, כמו גם על הניסיונות שנעשו על ידי התובעת להביא להפסקת שיגור
23 המסרונים אליה.
24

דין והכרעה

- 25
26 12. סעיף 30א לחוק התקשורת – המכונה גם "חוק הספאס" – נועד להסדיר את שיגורן של
27 הודעות פרסומת המוניות, מתוך הכרה שתופעת שליחתן יוצרת מטרד ציבורי הגורם
28 לנזקים רחבי היקף.
29 13. ברע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (נבו 04.08.2014)
30 נסקרו ההשלכות השליליות של התופעה, כמו גם המודלים האפשריים לאסדרת תופעה זו,
31 ותיאור המודל שנבחר ליישום בחוק התקשורת: "החוק קובע כלל ברירת מחדל שלפיו חל
32 על "מפרסם" איסור לשלוח "דבר פרסומת" (כהגדרתם בסעיף 30א(א) לחוק) לנמען שלא
33 נתן הסכמתו לכך קודם לכן, בכפוף לחריגים המפורטים בסעיף 30א(ג) לחוק. גם במצבים

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 51301-01-22 לחין נ' די.בי.אס. שרותי לוויין (1998) בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 שבהם נתן הנמען את הסכמתו, החוק מקנה לו זכות להודיע בכל עת על ביטול ההסכמה
2 שנתן, שאז האיסור לשלוח דברי פרסומת ישוב על כנו" (סעיף 6 לפסק הדין).
3 14. בסעיף 30א(א) לחוק, קובע החוק מהו "דבר פרסומת" ששיגורו אסור:
4 "דבר פרסומת" – כל אחד מאלה:
5 (1) מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד
6 הוצאת כספים בדרך אחרת;
7 (2) מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה;
8 (3) מסר שאינו דבר פרסומת כאמור בפסקה (1) או (2), המופץ לציבור הרחב,
9 ונכללת בו הצעה לנמען להתקשר למספר טלפון מסוים לשם קבלת מסר כלשהו;
10 הוראות פסקה זו לא יחולו על מסר כאמור מאת המדינה ומוסדותיה, מסר כאמור
11 שתכליתו העברת מידע ששלח גוף הצלה כהגדרתו בפקודת המשטרה [נוסח חדש],
12 התשל"א-1971, לשם מילוי תפקידו, או מסר כאמור מאת גוף אחר שקבע השר,
13 באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, ורשאי השר לקבוע כאמור סוגים שונים של
14 מסרים לגופים שונים שקבע".
- 15 15. שאלת סיווגו של מסר כדבר פרסומת או כהודעת שירות ללקוחות, נדונה בפסיקה לא אחת.
16 ההלכה הפסוקה היא כי המבחן לסיווגו של מסר כ"דבר פרסומת" או כהודעה שירותית,
17 הוא מבחן כפול, במסגרתו נבדקת הן אופן הפצת ההודעה, הן המטרה שלשמה נשלחה. כך,
18 למשל, נקבע ברע"א 4704/07 **בן עמי נ' FACEBOOK ISRAEL KTD** (נבו, 25.10.2017):
19 "בחינת ההודעה – אם פרסומת היא, אם לא – אינה תלויה בשאלה אם יש בה
20 תועלת לנמען. נדרש לבחון את אופן הפצתה, וכן את המטרה שלשמה נשלחה
21 (רע"א 4806/17 פסגות בית השקעות בע"מ נ' גלסברג... לשון החוק ברורה: ככל
22 שההודעה נשלחה בתפוצה מסחרית, וככל שנועדה לגרום לנמענים השונים להוציא
23 כספים – הרי לך 'דבר פרסומת'".
- 24 16. ההכרעה בשאלה סיווג ההודעות כדבר פרסומת או כהודעת שירות, מכתובה במידה רבה
25 את קיומה או היעדרה של עילת תביעה בעניין הנדון כאן. שכן, אם המסרונים ששיגרה
26 הנתבעת לתובעת אינם דבר פרסומת, אין יסוד לטענתה של התובעת, לפיה האיסור הקבוע
27 בחוק התקשורת, הופר על ידי הנתבעת.
- 28 17. במקרה שלפניי, טענה נציגת הנתבעת כי כל ארבע עשרה ההודעות אליהן מתייחסת
29 התביעה, הן הודעות שירות, ואף לא אחת מהן, היא דבר פרסומת (פרוטוקול הדיון מיום
30 7.6.2022, עמ' 2, ש' 3-4; עמ' 3 ש' 6-8). לתביעה צורפו צילומי מסך מהטלפון הנייד של
31 התובעת, ובהם כל ארבע עשרה ההודעות אליהן מתייחסת התביעה. נוסף על כך, במעמד
32 הדיון, הגישה נציגת הנתבעת פלט ובו כלל ההודעות ששוגרו לתובעת מאז יום 4 בנובמבר

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 51301-01-22 לחין נ' די.בי.אס. שרותי לוויין (1998) בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 2016, לרבות תכנון, מספר הלקוח אליו שויך מספר הטלפון של התובעת ומועד שליחת
2 ההודעה – מוצג שסומן נ/1.
- 3 18. מקריאת נוסחי ההודעות המפורטות בכתב התביעה, עולה כי טיב מרביתן הינו שירותי,
4 באופן מובהק. חלקן הגדול עוסק בהזמנת טכנאי, חלק האחר בתיאום התקנה עקב למעבר
5 דירה. שלוש מבין ההודעות עוסקות בשירות ללא תשלום העומד לרשות לקוחות הנתבעת
6 (דוגמת "ערוץ משרד החינוך" או תכנים שנפתחו לצפייה ללא תוספת תשלום בשל מצב
7 בטחוני ששרר בעת שיגור ההודעה).
- 8 19. בנסיבות אלו, המסקנה המתבקשת היא כי ארבע-עשרה ההודעות אליהן מתייחסת
9 התביעה, לא היוו "דבר פרסומי". הן לא נועדו למכור דבר. הן נועדו לתת ללקוחות החברה
10 – ככלל או באופן פרטני – מענה בדבר שירותים העומדים לרשותם מתוקף היותם לקוחות
11 החברה ומנויים על שירותיה.
- 12 20. המסקנה בעניינן של ההודעות מושא התביעה, מייתרת את המשך הדיון. משנמצא, כי אין
13 מדובר ב"דבר פרסומי", על הודעות אלו לא חלות הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת.
14 משנמצא עוד, כי הוראות אלו לא הופרו על ידי הנתבעת, נסתם הגולל על טענותיה של
15 התובעת, ודין התביעה להידחות.
- 16 21. למעלה מן הצורך, ראוי להתייחס לטענת התובעת לפיה קיבלה הודעות (שכאמור, נמצא
17 שיש לסווגן כהודעות שירות) כמנויה – בעוד שהיא איננה כזו, והדבר הסב לה טרדה ואי
18 נוחות.
- 19 22. בהקשר זה יש לתת את הדעת על טענת התובעת, לפיה אין היא לקוחה של החברה; במצב
20 דברים זה, גם שיגור הודעה שלנמען אין זיקה אמיתית אליה, גורם – כך נטען – למטרד
21 ולאי נוחות.
- 22 23. אין בידי לקבל אף טענה זו. אמנם, ההודעות העומדות בבסיס התביעה הופנו ל"לקוחות
23 יקרים" (אחדות מביניהן, שהופנו לכלל לקוחות החברה), או ל"לקוח יקר" (כאשר "תזכרו"
24 את התובעת בדבר הזמנת טכנאי או שירותי התקנה שלכאורה הוזמנו או בוטלו על ידה),

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 51301-01-22 לחין נ' די.בי.אס. שרותי לוויין (1998) בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 ושלוש מביניהן מוענו ל"אלכסנדר". כל זאת, כאשר אין חולק כי התובעת בעצמה, איננה
2 לקוחה של החברה, ואינה עונה לשם אלכסנדר.
- 3 24. אף הסברה של הנתבעת בהקשר זה, מניח, לטעמי, את הדעת. הגם שהתובעת אינה
4 "אלכסנדר", ולא פנתה בענייני טכנאים או מעבר דירה – פניות הנתבעת אליה לא נשלחו
5 בטעות, או בניסיון דיוור לשם פרסומת; הן נעשו על יסוד שיוך מספר הטלפון של התובעת
6 למנוי קיים – מר אלכסנדר אולסוביץ', שהתובעת הייתה נשואה לו בעבר.
- 7 25. יש יסוד להניח, שכאשר שויך מספר הטלפון של התובעת למנוי האמור, היה הדבר על
8 דעתה. יתרה מזאת, נציגת הנתבעת טענה בדיון, כי בעבר התובעת עצמה עשתה שימוש
9 בערוץ תקשורת זה ופנתה – מיוזמתה וממספר הטלפון שלה (אליו נשלחו ההודעות
10 העומדות במרכז התביעה) – אל הנתבעת, לצורך תיאומים שונים או טיפול בתקלות במתן
11 השירותים על ידי הנתבעת.
- 12 26. בנוגע להפסקת שליחת הודעות מסוג זה, נשמעו מפי התובעת והנתבעת גרסאות הופכיות
13 זו לזו: התובעת טענה כי ניסתה, טלפונית, להביא להפסקת שליחת ההודעות אליה, וכי
14 לאחר שערוץ זה נכשל, לא מצאה דרכים נוספות להשיג את המטרה האמורה – בפרט בשל
15 היעדר לחצן "הסר" בהודעות. לעומת זאת, הנתבעת טענה, כי גם למי שאינם מנויים נגישות
16 מלאה לקבלת מענה על ידי הנתבעת – בין אם בפניה טלפונית והזדהות לפי מספר תעודת
17 זהות, בין אם בפניה כתובה לשירות הלקוחות של החברה, באמצעות אתר האינטרנט שלה
18 או באמצעות עמוד ה"פייסבוק" של הנתבעת. עוד טענה הנתבעת כי ניסיון להתחקות אחר
19 שיחת ממספר הטלפון של התובעת אשר לכאורה נעשתה על מנת לבקש הפסקת שליחת
20 ההודעות – העלה חרס. לסיום טענה נציגת הנתבעת, כי בהודעות שירות – מסוג ההודעות
21 עליהן קבלה התובעת – אין, ולא אמור להיות, לחצן "הסר" – פרקטיקה זו נדרשת
22 ומיושמת בכל הנוגע להודעות פרסומת, בלבד.
- 23 27. אפילו אם יש מקום לטענה לפיה קבלת הודעות מיותרות עשויה להוות מטרד, הרי שבטרם
24 הגשת תביעה, על המבקש לתבוע לבצע ניסיון להפסקת המטרד בפניה ישירה אל יוצרו - הן
25 מתוקף חובת הקטנת הנזק, הן מתוקף חובת תום הלב בניהול הליכים משפטיים. לא עלה

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 51301-01-22 לחין נ' די.בי.אס. שרותי לוויין (1998) בע"מ

תיק חיצוני:

1 בידי התובעת להוכיח כי נקטה בצעדים מאומצים – או בצעדים כלשהם – להביא להפסקת
2 שליחת ההודעות אליה, באמצעות פניות יזומות לנתבעת, שלא קיבלו מענה. התובעת טענה
3 לניסיונות טלפוניים (ללא הוכחה), ולא הציגה ביצועו של ניסיון פנייה לנתבעת בדרך אחרת.

4 **סיכום והכרעה**

5 28. על יסוד האמור לעיל, התביעה נדחית. התובעת תישא בהוצאות הנתבעת בסך 500 ש"ח,
6 אשר ישולמו בתוך 30 יום ממתן פסק הדין, אחרת יישאו בריבית ובהפרשי הצמדה כדין.

7

8 ניתן להגיש ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, בתוך 45 ימים.

9

10 **המזכירות תואיל לשלוח את פסק הדין לצדדים.**

11

12

13

ניתן היום, כ"ב סיוון תשפ"ב, 21 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

14

דורון זיו-אב, רשמת בכירה

15
16